CANTERBURY TALES Maandag 11 januari 1999 20:15

Originele titel: I RACCONTI DI CANTERBURY)

Gouden Beer Berlijn 1972

Een groep mensen onderneemt een lange voettocht en om de tijd wat sneller te laten verlopen, vertelt ieder een verhaal, veelal over seks. Al vanaf het eerste verhaal krijgen we de oppositie tussen de vrije liefde van de twee jonge mensen en de blinde repressie van de oude rijke machthebber die haar via een huwelijk aan zich bindt. Seks is een politiek wapen in de film! Wat het best geïllustreerd wordt in de wraakactie van de twee studenten tegenover de molenaar. De film is een antiklerikaal statement tegen de hypocrisie van de kerk. De verhalen worden bevolkt door libidineuze clerici en religieuze instituties (zoals het huwelijk), gebaren en uitspraken lijken uitgehold. Pasolini hekelt ook de bourgeoiswaarden van het kapitalisme en de industrialisatie.

Zoals met meer werk van agent provocateur Pasolini ontfermden zich de humorloze Italiaanse staatscensoren onmiddellijk over dit tweede deel in het 'drieluik des levens' (de andere delen zijn Il Decameron en Il fiore di mille e una notte). Typisch, want in deze scabreuze avonturen in veertiende-eeuws Engeland, ontleend aan Geoffrey Chaucer, ontbreekt het niet aan humor, van de dronken-wellustelingensoort. Mede door de scenariobewerking, waarin slechts een derde van de oorspronkelijke vertellingen overbleef, blijft het echter een arbitrair gestructureerde lapjesdeken. Wel kroop Pier Paolo Pasolini zelf verdienstelijk in de rol van Chaucer, en zijn decors, fotografie en kostuums ronduit verbazingwekkend. Hij levert ondeugende, betoverende cinema.

Een gedurfd maar accuraat beeld van de Middeleeuwen

Bron: VPRO en Moviemeter

Info

Regie	Pier Paolo Pasolini
Scenario	Pier Paolo Pasolini
Fotografie	Tonino Delli Colli
Muziek	Ennio Morricone
Cast	Hugh Griffith, Laura Betti en Ninetto Davoli, e.a.
Duur	112 min
1972	Italië, Frankrijk